

POLITIKEN**Er flygtningene vores nirvana eller ragnarok?**

[Politiken | 04.10.2015 || Sektion: Kultur](#)
[Side 4 | 4036 ord | Artikel-id: e53eacbe |](#)
[Original artikel](#)

FLYGTNINGEDEBAT INTERVIEW

Vi står over for en borgerkrig, siger den ene fløj af debattører. Europa sprænges. Vores kultur bryder sammen. Nej, nej, nej, siger den anden fløj, flygtningene bliver vores redning. Frisk blod til en verdensdel, der er ved at visne bort. Men hvad gemmer der sig bag slagordene? Hvordan ser dette ragnarok ud? Og hvorfor er flygtningene en ressource? Vi har spurgt en stribe personer, der lige nu præger debatten.

af KJELD HYBEL ROALD ALS (TEGNING)

»Vores samfund går i stykker«

Vi danskere har brug for at blive stimuleret af mennesker udefra, mener skribenten Claes Kastholm. Det er bare ikke alle, der passer ind i den danske velfærdsstat. Europa bliver sprængt, vores samfund går i stykker, og alt bliver kaos, hvis ikke vi får styr på flygtningene, forudser Claes Kastholm. Den skarptungede journalist, forfatter og kommentator bygger ikke sin teori på følelser, pointerer han. Han bygger den på tørre tal. Og på sund fornuft. »Den flygtningeprocess, der er i gang, er meget, meget dyr. Seriøse økonomer har før denne bølge gjort det op til 17 milliarder kroner om året. Det svarer til driften af 7 sygehuse på størrelse med Herlev«, siger Claes Kastholm.

I forhold til ærkedanskerne modtager en meget stor del af asylansøgerne, indvandrere og

indvandrernes efterkommere sociale ydelser, fastslår han.

»Og ifølge Danmarks Statistik falder tallet ikke, så det er ikke bare et spørgsmål om tid. Det bliver værre og værre. Og der er ingen grund til at lægge fingrene imellem, her snakker vi om folk fra de muslimske lande. Det går strygende med mennesker fra de ikkevestlige lande, som ikke er muslimske. Det her er hævet over diskussion. Det er tal«.

»Hvis vi ønsker at opretholde den her velfærdsstat på det nuværende niveau, og det ønsker de fleste danskere, så må man sige: Velfærdsstaten kan ikke kapere det, der sker. Det kan den simpelt hen ikke«.

Det afhænger vel af, hvor mange mennesker vi taler om. Du kalder det en folkevandring, men sidste år fik cirka 6.000 mennesker asyl her i landet. Er det en folkevandring?

»14.000 søgte asyl, jeg har lige slået tallet op«.

Men for at det kan være en trussel, skal vi vel op på et højere tal?

»Ja, og det kommer vi også. Du er nødt til at se demografisk på det. Om 30 år er Afrikas befolkning 5 gange så stor som Europas.

Vi har nu i runde tal 7 procent indvandrere og efterkommere fra muslimske lande. 350.000. Det er mange! Og det vil blive flere og flere«.

Det er jo ikke 350.000 på sociale ydelser?

»Nej, men omkring halvdelen er...«. På et tidspunkt bliver vi tvunget til at skære ned på ting, vi ellers betragter som fundamentale i vores velfærdssamfund, forudser Claes Kastholm.

Sundheden for eksempel.

»Politikerne garanterer, at det aldrig skal være et spørgsmål om penge, om man vil redde liv. Men den dag er ikke fjern, hvor vi bliver nødt til at tage stilling til, hvor meget mere vi skal bruge på for eksempel sundhedsvæsenet«. Indvandringen truer med at ødelægge vores samfund? »Jeg siger, at indvandringen - i den form, den har - på sigt, og ikke på meget lang sigt, er en meget alvorlig trussel mod vores

økonomi. Og dette vil skabe sociale spændinger, ekstremisme og rigtigt fremmedhad«.

Samfund i samfundet

»Det er ikke bare et spørgsmål om, hvor mange, men også om, hvem der kommer. Jeg er fuldstændig enig med dem, der siger, at vi har brug for indvandring. Ikke kun som arbejdskraft, men også for at blive stimuleret. Det er et meget indavlet samfund, vi lever i«, siger Claes Kastholm.

Du indrømmer, at i har brug for at blive stimuleret?

»Absolut, absolut. Jeg synes, vi har brug for mennesker, der repræsenterer andre synspunkter end de gængse i det her land«. *Men du sagde før, at muslimer generelt ikke bidrager til samfundet?* »De bidrager ikke i samme omfang som danskere. Det ligger der flere ting i, ikke alene den økonomiske, men også, at de danner 'samfund' i samfundet. Og det er ikke noget, jeg mener. Det står i statistikken...«.

Er det i sig selv bekymrende, at det er folk med en anden kultur og baggrund, der kommer herop?

»Det kommer an på antallet. Selvfølgelig er det bekymrende, hvis der kommer så mange af en radikalt anderledes kultur herop og truer det, vi som danskere og nordeuropæere regner for værdifuldt - kønnenes ligeberettigelse, demokratiet, at der ikke er en eller anden religiøs autoritet over det politiske«.

Men det ville vel forudsætte, at muslimerne fik flertal. Er vi ikke et demokratisk land?

»Jeg ved ikke, om det ville forudsætte, at de fik flertal...«. »Jeg er lidt bange for at bruge dette eksempel, det er derfor, jeg tøver. Jeg ved jo, at jeres læserbrevsskribenter er meget opfarende, meget lidt tænksomme... Så man skal passe på med at bruge visse billeder. Men der er jo en grund til, at vi altid vender tilbage til Hitler, for det er ligesom det billede, vi har, når vi skal tegne en forfærdelig konsekvens af noget... Hitler kom ikke til magten ved flertal. Nazismen var en revolution«.

Du synes, vores læserbrevsskribenter er uvildende...?

»De er i hvert fald meget labile mennesker, der hele tiden får kaffen galt i halsen«.

Men føler du dig hævet over os alle sammen?

»Nej, nej, nej. Det, jeg skriver, tror jeg, de fleste mener. Jeg tror bestemt ikke, at jeg indtager et særstandpunkt«, siger Claes Kastholm. kjeld.hybel@pol.dk.

»Hvis ikke vi har medfølelse, hvad er vi så?«

Arbejdsmarkedet har hårdt brug for de flygtninge, der kommer til landet, mener erhvervskvinden Stine Bosse. I hvert fald dem med en uddannelse.

Måske skulle vi bare holde op med at betragte flygtningene som en flok får, vi bare kan genne rundt med, som det passer os. Det ville være et fint sted at begynde, synes Stine Bosse, der er tidligere Tryk-chef, men stadig dybt forankret i erhvervslivet som formand for eller medlem af utallige bestyrelser.

»Det gælder om at se det enkelte menneske og være omhyggelig med at sige: Okay, du er ingeniør. Vi lærer dig hurtigt dansk og får dig i gang på en virksomhed.

Mange steder mangler de jo allerede folk og kan relativt hurtigt opsuge det her«. »Det er jo de bedre kvalificerede, der kommer nu. Det er dem, der har nogle penge eller en uddannelse eller har en hjerne, et socialt instinkt, der siger: Jeg skal fandeme nok nå frem«.

Hvor ved du det fra?

»Du kan dels se det på, at menneskesmugling er en del af det her. Det koster penge at komme herop...«. *Men der kommer vel også en masse fattige fra Afrika?* »Men de skal ikke hertil! Altså, i min optik siger EU's forslag, at dem, der kommer som fattigdomsmigranter, dem er det også rigtig synd for. Men dem kan vi ikke rumme. De skal tilbage til deres lande«. »Men det skal ikke komme bag på os«, tilføjer hun, »at lande i Afrika er fyldt med mennesker, som, fordi de har fået en

smartphone og alt muligt, er klar over, at der ikke så frygteligt langt væk findes en sukker-mad«.

Dem skal vi så bare ikke tage imod?

»Vi er nødt til at erkende, at der er nok af dem, som flygter fra krig. Vi skal også være realistiske. Jeg er humanist, men jeg er ikke pladderhumanist«.

En ting er, at første bølge af syrere er forholdsvist veluddannede, men hvad når de henter deres familier herop? Hvordan går regnestykket op?

»Altså, på lang sigt tror jeg jo på, at det går op. Hvis du kigger på den demografiske problemstilling, som næsten alle EU lande står over for, så skal vi ikke være kede af, at der kommer nogle hertil, heller ikke med børn, for vi har rigtig, rigtig meget brug for det. Og hvad sker der, hvis vi lader være med at tage imod dem?«.

Ja, hvad sker der?

»Jeg har meget, meget svært ved at se - i mine børn og børnebørns tid - at det her får en helt fredelig udgang. For det er så store problemer, og det er så universelle svigt«.

Det er ikke bare et lille bløp

Hvad har udviklingen de seneste måneder vist?

»At man ikke kan sige: Nå, det er sådan et lille bløp, og det går snart over... Det er en massiv problemstilling, som ikke kan løses af enkelte lande.

Men ligesom vi kan sende folk ud i rummet, hvis vi bruger vores intelligens, vores samlede kræfter, så kan vi også løse det her. Vi kan ikke lade disse mennesker i stikken. De flygter fra en krig, vi selv deltager i, så dem skal vi kunne modtage. Det er overskriften«.

Hvordan tror du, den her flygtningekrise vil påvirke EU?

»Det bliver lidt et enten eller...«, siger Stine Bosse. *Skæbnetime?* »Det tror jeg faktisk. Det er en del af vores grundsubstans, der er udsat for en prøve. Spørgsmålet er, om vi rent faktisk er optaget af menneskerettigheder? Er vi optaget af demokrati? Er vi helt ind til benet

optaget af en humanistisk grundsubstans? Eller handler det kun om os selv?«.

Selvfølger er det et skridt i den rigtige retning, at EU nu har vedtaget fordelingen af 120.000 flygtninge, og at Danmark - om end modstræbende - er gået med til at tage 1.000 af dem. Men udfordringen stopper ikke her, konstaterer Stine Bosse. I dag udgør europæerne 7 procent af verdens befolkning. Om 20 eller 25 år udgør vi kun 5 procent.

»Vi kan ikke i alvor tro på, at vi kan blive ved med ikke at løse de problemer, der står lige uden for døren«. »Grækerne har gået rundt om natten med lygter på strandene for at se, om nogen var drevet i land. Det har de gjort midt i deres krise. Og de gør det stadigvæk. De hjælper de mennesker. Når vi ser flygtningene tæt på, så reagerer vi gudskelov«. Og det er, synes Stine Bosse, det eneste, der gør det værd at være menneske.

»Hvis ikke vi har medfølelse, hvad er vi så?«, spørger hun.

De skal bo sammen med os

Hvad er den største udfordring, når vi så har taget imod flygtningene?

»Det er blandt andet at få dem spredt.

De her mennesker skal selvfølgelig ud at bo sammen med os andre. De skal jo ikke bo i centre eller lejre eller spærres inde. De skal være en del af det danske samfund«.

Kan der flytte nogen ind hos dig?

»Det kunne der sagtens. Og det mener jeg... Jeg ringede faktisk i sin tid til Andreas Kamm (generalsekretær i Dansk Flygtningehjælp, red.) og sagde, at jeg havde plads. Nu er jeg så ved at flytte, så jeg kan ikke lige nu«.

Men man kan henvende sig i fremtiden?

»Det kan man sagtens«, siger Stine Bosse.

»De vestlige lande kan jo kraftdeme ikke få armene ned i forhold til at pudse glorien«

Det er noget pjat, når de borgerlige spør, at landet vil kollapse på grund af flygtningene, mener Johanne Schmidt-Nielsen fra Enhedslisten. Der er noget, der ikke stemmer, inde på Johanne Schmidt-Nielsens kontor på Christiansborg. Søren Pind er her. Ganske vist kun på en valgplakat, hvor Venstre-manden træder ud af en flyver og svinger sin cowboyhat.

Men alligevel.

Johanne Schmidt-Nielsen viser mig glad den signerede plakat og forklarer: »Jeg har den, fordi jeg synes, den er morsom. Et kunstværk!«. Når det gælder holdningen til det, man kalder en flygtningekrise, passer Enhedslistens frontfigur heller ikke helt til forestillingen om en person på den ydre venstrefløj. Skulle man ikke tro, at hun bare ville lovprise flygtningenes betydning for det danske samfund? Det gør hun ikke.

Hvordan ser du fremtiden, hvis vi tager imod en masse flygtninge?

»Jeg tror hverken, det bliver ragnarok eller paradys«, svarer hun. »Man skal bestemt ikke lukke øjnene for, at det er svært at tage imod flygtninge. Dels fordi mange af dem har voldsomme traumer i bagagen. Dels fordi mange af dem kommer fra en kultur, som er meget anderledes end den danske. For eksempel i forhold til synet på køn og seksualitet. Så selvfølgelig er det ikke problemfrit, hvis der kommer mange flygtninge hertil«. Det lyder næsten som nogen ude på den borgerlige fløj. Indtil Johanne Schmidt-Nielsen siger: »Men det er helt ude i hampen, når repræsentanter fra højrefløjen siger, at Danmark er ved at blive oversvømmet af flygtninge.

Altså, sikke noget pjat. Det er ren skræmme-kampagne«. Hun konkretiserer: Tyrkiet har 2 millioner syriske flygtninge. Sidste år gav Danmark asyl til 6.110 flygtninge.

Men det kan jo blive til mange flere, som det ser ud lige nu?

»Ja, det tal vil ganske givet blive større i år, og det skal det da også være...«. Frygten er forståelig. Johanne Schmidt-Nielsen kan godt forstå, at flygtningene i Europa gør folk bekymrede. »Jeg tror, at langt de fleste af os bliver påvirket. Der er forskel på at læse om millioner af flygtninge i statistikker eller i en grafik på tv-skærmen og så se børn gå på de danske motorveje. Det rejser både frygt og empati«.

Hvad frygter vi?

Hun svarer med endnu et angreb på de borgerlige. Alle dem, som »i årevis har levet af at puste til frygten« og sagt, at det rammer de ældre, de handikappede, børnene, hvis vi skal tage imod flygtninge. »Men altså, vi kunne også droppe et par kampfly eller lade være med at give skattelettelser til selskaber og de mest velhavende. Eller lægge en skat på finansielle transaktioner eller bekæmpe skattely...«.

Men er det så mærkeligt, vi frygter at miste noget velfærd, hvis vi giver for mange flygtninge husly?

»Nej, og måske er det også en reel bekymring. Vi skal jo ikke tegne et rosenrødt billede af, hvad det vil sige at tage imod flygtninge. Det er da svært. Hvordan integrerer man mennesker, som har set deres nærmeste blive slået ihjel, som har været udsat for tortur, set deres kone eller døtre blive voldtaget?«.

Hun er dødtræt af det, hun kalder urealistiske meldinger fra de borgerlige. Som for eksempel når de siger, at det gælder om at hjælpe i nærområderne, samtidig med at de skærer i udviklingsbistanden.

»Det giver jo ikke mening. Og hvordan vil man så forholde sig til de mennesker, der er her? Man kan jo ikke vende gummibådene om!«. »Og så mangler vi grundlæggende fokus på, hvordan vi forsøger at forhindre, at mennesker flygter«, fortsætter Johanne Schmidt-Nielsen.

»Lige nu handler det om flygtninge, altså mennesker, der har et beskyttelsesbehov, fordi de er forfulgt...«.

Det er der sådan set delte meninger om?

»Ja, der findes også migranter, ikke mindst fra de afrikanske lande«, siger hun. »Men i stedet for at bygge et højt hegn rundt om Europa og så sidde og se på, at folk drukner i Middelhavet, og ligene skyller i land, hvad så med at begynde at tænke på EU's fiskeripolitik i forhold til Afrika? Hvad med at tænke på vores landbrugspolitik, på de varer, vi dumper? Hvorfor ikke forholde os til, hvorfor folk bliver tvunget til at forsøge at flytte sig. For selvfølgelig kan det aldrig være et svar på noget som helst, at alle de mennesker, der bor i Afrika, kommer til Europa«.

Men det er vel ikke bare vores skyld?

»Nej, nej, men nogle gange kan man jo kraftedeme ikke få armene ned i forhold til at pudse glorien«, siger Johanne Schmidt-Nielsen. »Vi skal bare huske på, at vestlige multinationale selskaber hiver flere penge ud af Afrika via skattely, end vi sætter ind via udviklingsbistand«. kjeld.hybel@pol.dk.

»Det er potentiel borgerkrig«

Vores børn eller børnebørn kommer til at leve i en islamisk stat, hvis ikke vi lukker grænsen for muslimer, mener kommentator og historiker Mikael Jalving.

Det er slemt. Men det bliver værre.

Meget værre, forudser Mikael Jalving. Det kan nemt ende med, at muslimerne overtager det hele, fordi vi danskere ikke har andet at stå imod med end et »pøle af slaphed«, som den borgerlige historiker og kommentator udtrykker det.

»Jeg er bange for, at vi får et Danmark og et Vesteuropa præget af endnu flere spændinger. At der bliver en etnisk dansk befolkning, som har en vis kultur, og så er der i stadig større grad en muslimsk kultur, en muslimsk koloni,

som lever efter helt andre vaner, sæder, skikke, normer«. Det er ikke alene indvandringen, der har gjort tingene værre, forklarer Mikael Jalving. Det er den ulyksalige kombination af ånden fra 68, velfærdsstat og indvandring, der har fået det hele til at skride. Ikke mindst i folkeskolen. »Det er blevet umuligt at gennemføre en undervisning, fordi lærerkorpset er rundet af en pædagogisk tradition, hvor det at sætte grænser er gammeldags: Det at skælde ud. Det at finde den skyldige, hvis nogen har lavet ballade, det er omgærdet med så meget tabuisering«.

Er muslimske børn mere urolige end danske børn? »De kommer med en anden kultur, for nu at sige det pænt«. *Hvor ser du ellers tegn på, at det hele er ved at skride?* »Det afspejler sig jo i kriminalstatistikken. Det er afspejlet i forråelsen i det offentlige rum. Danskerne er generelt blevet meget pænere og sødere ved hinanden, men grov vold og voldtægt er i kontinuerlig progression, og det er i høj grad indvandrere, der står for den. Det har vi tal på«.

Er der en særlig ondskab indbygget i islam?

»Nej, det har ikke en skid at gøre med ondskab. Det er Kultur med stort K. Problemet med islam er, at det ikke bare er en religion, men at det også er politik, og det er eksistens. Det er et konglomerat af meget stærke elementer i et menneskes liv, det er en gruppefølelse, som både i det religiøse, det eksistentielle og politiske bliver forstærket af faren, af moren, af imamen«.

Dem og os

Okay, lad os prøve at gå ind i det fremtidsscenarie, som du frygter. Hvor ender det henne?

»Jeg frygter et kontinentalt Bosnien, et segregeret og etnisk opdelt Danmark, hvor det i den grad bliver 'dem og os'. Ikke forstået som sådan en teoretisk diskussion, hvor akademikere sidder og slår på hinanden i Deadline. Men et praktiseret 'dem og os' mellem danskere og muslimer«, siger Mikael Jalving.

Som da en muslimsk dreng i den klasse, hans søn går i, foreslog at »spille muslimerne mod danskerne«. »Det er jo potentiel borgerkrig«.

Du mener seriøst, at vi risikerer borgerkrig?
 »Ja, i sidste ende, lad os sige om 50-60 år. Jeg forestiller mig ikke, som nogle gør, at vi ryger i totterne på hinanden lige nu og her, men den demografiske udvikling er ikke til at tage fejl af«.

Er der noget kulturelt, religiøst, genetisk i dem, som forhindrer dem i at blive integreret?
 »Der er ikke noget genetisk. Men der er en kolossal kulturbarriere«. *Er den barriere uoverstigelig?* »Nej, men den er meget, meget højere, end vi har troet i al vores universelle naivitet.

Mennesker er ikke bare mennesker.

Mennesker har noget med hjemmefra, uanset hvor langt de rejser. Hvis man tillader så mange muslimer at komme til Europa, lader dem vokse op i forstæder, møde et skolesystem, der er ude af stand til at vise fasthed og autoritet og stå for noget, europæisk, fransk, flamsk, tysk, spansk, dansk... så får man ikke andet end en autonom kultur, der reagerer imod det pøle af slaphed, de møder...«.

Pøle af slaphed?

»Ja, jeg ser ingen tegn i de snakkende klasser, i de pædagogiske klasser, på universiteterne... ingen tegn på selvransagelse«.

Skal jeg udvandre?

Det er, som om du finder glæde ved at se alt ekstremt sort/hvidt? »Nej, det er sorg, du. Det her tynger mig jo hver eneste dag. Det får mig til at tænke, om jeg overhovedet har valgt det rigtige erhverv, for kan jeg blive ved med at se flertallet køre mit land i sæk? Skal jeg blive udvandrer. Det har jeg tænkt mange gange, og så går mine tanker i retning af Australien eller Island...«.

Frygter du, at vi ender som en islamisk stat?

»Ja. Europa bliver uden tvivl mere muslimsk, hvis udviklingen fortsætter som hidtil«, siger Mikael Jalving.

kjeld.hybel@pol.dk.

»Hvem kører busserne og passer børnene?«

Indvandring er med til at gøre et land rigere. Og det er både USA's præsident og Sveriges statsminister enige i, siger debattør og journalist David Trads.

Sverige kan takke den store indvandring for landets strålende økonomi, mener journalisten og debattøren David Trads. »I løbet af de sidste 30 år har Sverige langsomt, men sikkert overhalet Danmark i bruttonationalprodukt pr. indbygger. Det er altså i samme periode, hvor den danske højrefløj har hylet op om, hvordan Sverige er ved at falde fra hinanden på grund af den massive indvandring, det massive antal flygtninge. Tallene viser det stik modsatte«, siger David Trads.

Hvordan ved du, at det skyldes den øgede indvandring?

»Altså, hvis en flygtning fra Syrien ikke lige kan få et arbejde, så tænker vi, at det er helt forfærdeligt. Men du er nødt til at kigge på, hvordan det påvirker en nation over længere tid. Der er så mange job, der varetages af flygtninge eller børn af flygtninge.

Du kan simpelt hen se, at det faktum, at vi bliver flere, i sig selv er med til at øge bruttonationalproduktet«.

Findes der nogle undersøgelser i Sverige, der kobler de ting sammen, som du gør nu?

»Næ, det gør der ikke. Og der findes angiveligt heller ikke nogen i Danmark, fordi man ikke har undersøgt det«.

Hvordan kan du så udtale dig så skråsikkert?

»Fordi jeg bruger det amerikanske eksempel. Det er det bedste eksempel i hele verden på, at det selvindlysende er en fordel at få indvandring«, siger David Trads, der i løbet af de seneste 30 år har arbejdet som journalist og boet i USA i flere omgange.

»Samtidig er USA blevet rigere, mere velhavende«, siger Trads.

Men altså over en periode på 20-30 år?

»Ja, og det er også det, man skal regne med i Danmark. Det er ikke sådan, at hvis vi tager 10.000 flygtninge i år, så er vi rigere næste år. Tværtimod kan det være, vi belaster vores offentlige udgifter«.

Så du indrømmer, at flygtninge på kort sigt er en udgift?

»På kort sigt er det formentlig en udgift. På lang sigt er det en fordel. Du kan tage land for land i hele verden, så vil du se, at indvandring er med til at gøre et land rigere. Ikke fattigere. Det er fuldstændig uomgængeligt«.

Økonomer afviser, at der kan dokumenteres en sammenhæng mellem indvandring og en voksende økonomi, hvad siger du til det? »Jo, men jeg kan sige, at USA's præsident Obama tror på det. At Sveriges statsminister tror på det. Det synes jeg er vigtigere«.

Også job til gedyrder

Med i billedet hører jo også, at anden bølge - familierne - ikke er så nemme at få i arbejde. Så udgiften vokser, når de bliver familiesammenført. Det vil du vel ikke afvise?

»Nej, men man tager jo ikke imod flygtninge, fordi man vil tjene penge på det.

Man gør det, fordi man er moralsk forpligtet til det og forpligtet via internationale konventioner. Det andet centrale er, at man kan se indvandring som en investering, ligesom man kan se uddannelse som en investering«.

Du mener, der er tale om sund logik?

»Det er sund logik. Danmarks økonomi er jo også vokset dramatisk, siden vi begyndte at få indvandrere i 1960'erne. Og vi har i dag 75.000 udlændinge, der arbejder i højt kvalificerede jobs. Den administrerende direktør for Vestas er sådan set svensker...«.

Jo, men vi har et noget højere antal udlændinge, der lever på overførselsindkomster..

»Ja. Det har vi. Og det betvivler jeg heller ikke. Jeg siger bare, at hvis vi bliver ved med

at tale så negativt om påvirkningen af flygtninge og indvandrere, så risikerer vi, at det alt for høje tal for folk på overførselsindkomst bliver ved med at stige, fordi vi ser det som et problem i stedet for en fordel«.

Nu siger for eksempel Asger Aamund, at vi ikke skal have alle disse gedyrder fra Afrika ind i landet. De vil ende på permanent overførselsindkomst... Det er vel ikke alle, der kan forhøje vores bruttonationalprodukt, eller?

»Nej. Men nu ved jeg jo ikke, om Asger Aamund nogensinde får gjort rent på sine fabrikker, eller om han nogensinde tager en taxi, eller om han nogensinde lægger mærke til, hvem der passer bagagebåndet i lufthavnen? Eller hvem der kører busserne og passer børnene? Enormt mange af disse jobs er besat af folk, der er kommet fra udlandet, eller som er født af folk, der er kommet hertil«.

Så selv en afrikansk gedyrde er der job til?

»Selvfølgelig. Selvfølgelig. Men jeg siger jo ikke, det ikke ville være nemmere, hvis man kun fik amerikanske overlæger eller biokemikere fra Stanford universitetet«.

kjeld.hybel@pol.dk kjeld.hybel@pol.dk

Vi er nødt til at erkende, at der er nok af dem, som flygter fra krig. Vi skal også være realistiske. Jeg er humanist, men jeg er ikke pladderhumanist

Det her tynger mig jo hver eneste dag. Det får mig til at tænke, om jeg overhovedet har valgt det rigtige erhverv, for kan jeg blive ved med at se flertallet køre mit land i sænk?.